

امپراطوری زیرزمینی

چگونه آمریکا اقتصاد جهانی را به سلاح تبدیل کرد؟

تالیف:

هنری فارل

آبراهام نیومن

ترجمه:

آرش صدیقی

آراد کتاب

سرشناسه	: فارل، هنری، ۱۹۷۰ - م
عنوان و پدیدآور	: امپراطوری زیرزمینی، چگونه آمریکا اقتصاد جهانی را به سلاح تبدیل کرد؟، تالیف: هنری فارل، آبراهام نیومن، ترجمه: آرش صدیقی.
مشخصات نشر	: تهران، آراد کتاب،
مشخصات ظاهری	: ۲۹۵ ص،
شابک	: ۹۷۸-۶۰۰-۱۸۶-۷۴۰-۸
یادداشت	: عنوان اصلی: Underground empire : how America weaponized the world economy.
عنوان دیگر	: چگونه آمریکا اقتصاد جهانی را به سلاح تبدیل کرد؟
موضوع	: قدرت - ایالات متحده
موضوع	: ایالات متحده - روابط اقتصادی
شناسه افزوده	: نیومن، آبراهام، ۱۹۷۳-م
شناسه افزوده	: صدیقی، آرش، ۱۳۷۶ - مترجم
رده بندی کنگره	: HF ۱۳۵۱
رده بندی دیویی	: ۳۳۷ / ۷۳
شماره کتابخانه ملی	: ۱۰۲۹۷۱۶۵

امپراطوری زیرزمینی

چگونه آمریکا اقتصاد جهانی را به سلاح تبدیل کرد؟

ترجمه: آرش صدیقی	☒ ناشر: آراد کتاب
نوبت چاپ: اول ۱۴۰۴	☒ تیراژ: ۲۰۰ جلد
چاپ و صحافی: صدف	☒ قیمت: ۴۸۵۰۰۰ تومان
شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۱۸۶-۷۴۰-۸	

حق چاپ برای ناشر محفوظ است. کلیه حقوق و حق چاپ متن، طرح روی جلد و عنوان کتاب با نگرش به قانون حمایت حقوق مؤلفان، مصنفان و هنرمندان مصوب ۱۳۴۸ برای انتشارات آراد کتاب محفوظ است و متخلفین تحت پیگرد قانونی قرار می‌گیرند.

مرکز پخش و فروش:

انتشارات آراد کتاب تلفن: ۰۶۶۹۷۵۲۸۵ - ۰۶۶۴۸۲۲۲۶ - ۰۹۳۵۳۰۶۲۴۵۸

خرید آنلاین از سایت: www.aradbook.com

تمام مسیرها در نهایت به رم ختم می‌شوند

ورود به امپراتوری زیرزمینی آسان است؛ راه‌های دسترسی به آن در همه جا وجود دارد و حتی برخی از آن‌ها دارای نشانه‌هایی مشخصی هستند. در منطقه واشنگتن دی‌سی، جایی که هر دوی ما زندگی می‌کنیم، بزرگراه چندباندۀ I-66، حومه‌های ایالت ویرجینیا را به پایتخت ایالات متحده متصل می‌کند. جاده‌های فرعی کوچک‌تری از آن جدا شده و به سمت پنتاگون و مقر اصلی سازمان سیا (CIA) در لانگلی می‌روند. مسیر I-66 از کمربندی عبور می‌کند که شهر را احاطه کرده و به فورت مید منتهی می‌شود؛ جایی که جاسوس‌ها و هکرهای آژانس امنیت ملی (NSA) و فرماندهی سایبری ایالات متحده به کار مشغول هستند. این مسیر در نهایت به فاگی باتم ختم می‌شود؛ جایی که وزارت امور خارجه ایالات متحده قرار دارد و تنها چند بلوک با وزارت خزانه‌داری ایالات متحده و کاخ سفید فاصله دارد.

این ساختمان‌ها جلوه‌های ظاهری امپراتوری آمریکا هستند. برخی برای نمایش عمومی طراحی شده‌اند. کاخ سفید و وزارت خزانه‌داری دارای معماری پالادیویی هستند که بر اساس اصولی برگرفته از ویتروویوس (معمار رومی و مهندس ارتش ژولیوس سزار) ساخته شده‌اند. برخی دیگر، از فولاد و بتن مسلح برای اهداف کاربردی‌تر ساخته شده‌اند و پشت حصارها، دوربین‌ها و نگهبانان مسلح قرار گرفته‌اند.

همه این بناها به دنیای زیرزمینی متصل هستند. معماری فرمانروایی و نمایش هر امپراتوری، اگر به شبکه‌ای ظریف از تونل‌ها و لوله‌ها متصل نباشد، ویران خواهد شد؛ شبکه‌ای که منابع و اطلاعات را هم‌چون میسلیمی پخش شده از یک قارچ، منتقل می‌کنند. رشته‌های امپراتوری در دو جهت عمل می‌کنند؛ از یک سو قدرت و نفوذ را گسترش می‌دهند و از سوی دیگر، منابع را به مرکز جذب می‌کنند.

فرمانروایان دنیای باستان، پایتخت‌های خود را از سنگ‌هایی مانند پورفیری و مرمر می‌ساختند. اما امپراتوری‌های پویای آن‌ها از چیزهای ساده‌تری ساخته شده بود؛ مسیرهای تجاری، کشتی‌های حمل غلات و قنات‌هایی که شهرک‌ها، شهرها و روستاها را در شبکه‌ای متراکم و مرتبط از فعالیت‌های اقتصادی به هم پیوند می‌داد. امپراتوری روم شبکه‌ای از جاده‌ها را ایجاد کرد که بازرگانان از طریق آن کالاهای خود را جابه‌جا می‌کردند و همچنین لژیون‌ها و واحدهای نظامی می‌توانستند به سرعت از یک ایالت به ایالت دیگر بروند. هنگامی که مسافری از مناطق دورافتاده وارد امپراتوری می‌شد، دنیای دهکده‌ها و راه‌های پرپیچ و خم دام‌ها را پشت سر می‌گذاشت و وارد دنیایی از شهرهای تجاری

می‌شد که با گذرگاه‌های طولانی و مستقیمی به هم متصل شده بودند؛ جاده‌هایی که هم محل عبور تجارت بودند و هم ابزار اعمال قدرت. قرن‌ها پس از سقوط امپراتوری، ضرب‌المثلی در قرون وسطی رواج داشت که می‌گفت تمام راه‌ها به رم ختم می‌شوند. زیرساختی که روم ساخته بود، هنوز هم بر اقتصاد امروز تأثیر دارد. تاریخ اهل تلاش و زحمت نیست؛ وقتی چیزی ساخته شد، ادامه دادن روی همان مسیر راحت‌تر است. بزرگراه‌های فرانسه و ایتالیا از مسیرهایی عبور می‌کنند که هزاران سال پیش، یک مقام رومی آن‌ها را مشخص کرده بود.

اما در دنیای امروزی، بخش زیادی از فعالیت واقعی امپراتوری به زیر زمین منتقل شده است. امپراتوری آمریکا همچنان از قدرت نظامی خود برای باز نگه‌داشتن مسیرهای تجاری روی زمین استفاده می‌کند و ناوگان دریایی‌اش را برای گشت‌زنی در آبراه‌های جهانی به کار می‌گیرد. با این حال، قدرت آمریکا از طریق کابل‌های مدفون فیبر نوری نیز جریان پیدا می‌کند؛ وارد شبکه‌هایی مثل اینترنت و زیرساخت‌های مالی پیچیده‌ای می‌شود که بانک‌ها برای جابه‌جایی پول در سراسر جهان از آن‌ها استفاده می‌کنند. در زیر بازارهای آزادی که تجارت و تولید جهانی را تسهیل می‌کنند، شبکه‌ای پنهان از دانش فنی و مالکیت معنوی قرار دارد. این شبکه‌ها، اهرم‌های بی‌نظیری برای اعمال کنترل در اختیار رهبران آمریکا قرار می‌دهند.

این سامانه‌های جهانی، به‌عنوان بخشی از نقشه‌ای از پیش طراحی‌شده برای سلطه‌ی سیاسی ساخته نشده‌اند. بیشتر آن‌ها توسط شرکت‌های خصوصی و با هدف دنبال کردن کارایی و سود ساخته شدند. البته این موضوع درباره‌ی

امپراتوری‌های قدیمی هم صدق می‌کرد؛ سربازهای لژیون آن‌ها اغلب پا جای پای تاجرانشان می‌گذاشتند.

امپراتوری‌های امروزی، سازوکارهای پنهانی و زیرزمینی را به ابزارهایی برای اعمال فشار تبدیل کرده‌اند. این سازوکارها یعنی از کابل‌های فیبر نوری گرفته تا مراکز داده، سیستم‌های پرداخت مالی و زنجیره‌های تولید محصولات پیچیده‌ای چون نیمه‌رساناها، جزو شریان‌های بازارهای جهانی و گردش اطلاعات هستند. این سامانه‌ها در نگاه اول، هم کسل‌کننده و هم پیچیده هستند؛ چیزی شبیه به سیم‌کشی و لوله‌کشی دشوار اقتصاد جهانی. اما این «لوله‌کشی»، ماهیتی سیاسی دارد. همان‌طور که روزی همهٔ راه‌ها به رم ختم می‌شد، امروزه هم شبکه‌های فیبر نوری، سیستم‌های مالی و زنجیره‌های تأمین نیمه‌رساناها، در نهایت به ایالات متحده ختم می‌شوند و ابزار اعمال قدرت آن را فراهم می‌کنند.

در واقع، اگر می‌خواهید بفهمید این سیستم‌ها چگونه کار می‌کنند، آن‌ها را به شکل جاده تصور کنید. هر روز صبح، مردم از خیابان‌های آرام محل زندگی‌شان خارج می‌شوند، وارد خیابان‌های شلوغ‌تر می‌شوند و در نهایت به بزرگراه‌های اصلی می‌رسند. در مورد امپراتوری زیرزمینی هم همین‌طور است؛ مردم هر روز صبح تلفن همراهشان را روشن می‌کنند، وارد کامپیوتر محل کارشان می‌شوند، یا برای یکی از اعضای خانوادهٔ خود پول می‌فرستند. بدون آن‌که متوجه باشند، اطلاعاتشان را از طریق سیم‌های پنهان و مدفون عبور می‌دهند؛ سیم‌هایی که احتمالاً آن‌ها را به شریان‌های اطلاعاتی جهان یا همان «ستون فقرات اینترنت» متصل می‌کند. این شریان‌ها متشکل از کابل‌های پرسرعتی هستند که مثل بزرگراهی با میلیون‌ها مسیر، ترافیک محلی و جهانی را در کنار هم جای می‌دهند. در این جادهٔ مجازی، خودروهای آمریکایی با پلاک‌هایی مثل